

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

310 12.05.2007

SENAT

*Comisia pentru administrație publică
și organizarea teritoriului*

XXII/ 104 / 12.05.2007

RAPORT SUPLIMENTAR

la proiectul de lege privind statutul funcționarului
public parlamentar

Cu adresa nr.L310 din 4 octombrie 2000, Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului a fost sesizată în fond cu proiectul de lege privind statutul funcționarului public parlamentar, dezbătut și adoptat de Camera Deputaților în ședința din 3 octombrie 2000.

La data de 10 octombrie 2000, Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului a depus raport favorabil, fără amendamente, iar la data de 24 octombrie 2000, proiectul de lege privind statutul funcționarului public parlamentar a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Senatului.

În cursul dezbaterilor, plenul Senatului a hotărât retrimiteria proiectului de lege menționat la comisie, în vederea întocmirii unui raport suplimentar.

Precizăm că s-au primit avize favorabile de la Consiliul Legislativ, de la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, de la Comisia pentru muncă, familie și protecție socială, precum și puncte de vedere favorabile de la Guvern, ultimul dintre acestea fiind înaintat de Guvern la data de 4 iunie 2002.

Proiectul de lege are ca obiect de reglementare stabilirea regimului juridic al personalului care își desfășoară activitatea în serviciile Parlamentului.

De la data adoptării de către Camera Deputaților a proiectului de lege privind statutul funcționarului public parlamentar până în prezent, legislația privind regimul funcționarului public din România a suferit modificări esențiale.

Dintre importante modificări aduse Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarului public, legea cadru în materie, menționăm dispozițiile Legii nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Prin această ultimă și majoră modificare a Legii nr.188/1999, în acord cu normele europene, s-a definit conceptul de funcție publică, cel de funcționar public, principiile ce stau la baza funcției publice, drepturile și obligațiile funcționarilor publici, incompatibilitățile acestora, precum și categoriile de personal din cadrul autorităților și instituțiilor publice care nu fac parte din categoria funcționarilor publici și, care astfel, rămân sub imperiul Codului muncii.

Legea nr.161/2003 stabilește, totodată, și categoriile de personal care, datorită specificului activității desfășurate în cadrul serviciilor de specialitate ale anumitor autorități și instituții publice - printre care și Parlamentul – beneficiază de statute proprii.

De asemenea, legea menționată stabilește și un termen de 90 de zile în care aceste autorități și instituții publice au obligația de a adopta statute speciale pentru propriul personal. Menționăm că termenul de 90 de zile, prevăzut de Legea nr.161/2003 s-a împlinit la data de 21 iulie 2003.

Plecând de la rigorile impuse de Legea nr.188/1999, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.161/2003, precum și de la modul în care este reglementat statutul funcționarului public parlamentar din majoritatea Parlamentelor statelor membre ale Uniunii Europene, Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului a amendat în mod substanțial proiectul de lege adoptat de Camera Deputaților.

Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului, beneficiind de un bogat material documentar în ceea ce privește Statutul funcționarului public în Parlamentele din statele membre ale Uniunii Europene, a ajuns la următoarele concluzii:

a) funcționarii ce-și desfășoară activitatea în serviciile Parlamentelor din statele membre ale Uniunii Europene beneficiază de statute exprimate prin reglementări distincte față de reglementarea generală a funcționarilor publici;

b) *reglementarea distinctă a funcționarilor publici parlamentari este expresia principiului separației puterilor în stat și a independenței legislativului față de executiv;*

c) *funcția publică parlamentară din statele membre ale Uniunii Europene este, pe lângă o funcție autonomă, și o funcție de carieră, ce decurge din necesitatea asigurării stabilității și continuității activității parlamentare;*

d) *statutele autonome ale funcționarului public parlamentar din statele europene nu-l plasează pe acesta în afara funcției publice ci, dimpotrivă, îi conferă acestuia, pe lângă drepturile și obligațiile generale, și altele cu caracter specific activității pe care o desfășoară;*

e) *funcționarii publici parlamentari din statele europene – atât cei cu studii superioare cât și cei cu studii medii – beneficiază de anumite drepturi, ce nu se regăsesc în cadrul reglementării generale a funcției publice (spor de stabilitate, spor de confidențialitate, alte sporuri și indemnizații, pensie de serviciu, vârsta de pensionare de 65 de ani). Din păcate, la cifre concrete Comisia nu a avut acces, toate acestea având caracter confidențial, dar din reglementarea avută la dispoziție, rezultă că acestea există și chiar exced cadrului general al funcționarului public.*

Pornind de la aceste constatări, Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului a avut în vedere, la dezbaterea și avizarea proiectului de lege privind statutul funcționarului public parlamentar următoarele principii:

1. *crearea unui regim juridic al funcționarului public parlamentar similar celui existent în statele membre ale Uniunii Europene, dar ținând seama de realitățile și posibilitățile financiare din România;*

2. *crearea unui regim juridic al funcționarilor publici parlamentari în concordanță cu cadrul general al funcționarului public instituit prin Legea nr.188/1999, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.161/2003;*

3. *elaborarea unui Statut al funcționarilor publici parlamentari în acord cu cel al altor categorii de funcționari publici din România ce beneficiază de statute speciale deja adoptate, cum sunt: funcționarii de specialitate din Ministerul Justiției, al căror statut este asimilat cu cel al magistraților, funcționarii din Ministerul Afacerilor Externe, al căror statut este asimilat cu cel al personalului diplomatic și consular, funcționarii de specialitate de la Consiliul Concurenței, al căror statut, în partea privitoare la drepturile salariale, a fost asimilat cu magistrații, personalul de specialitate al Curții Constituționale, inclusiv secretarul*

general al acesteia, care, de asemenea, sunt asimilați magistraților, statutul personalului vamal, al personalului din administrația penitenciarelor, al cadrelor didactice, al polițiștilor și altele asemenea.

Proiectul de lege privind Statutul funcționarilor publici parlamentari, în forma amendată de Comisie, anexată la prezentul Raport, este structurat pe capitole și secțiuni, urmând, în principal, structura și conținutul Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Elementele de noutate față de Statutul cadru al funcționarului public, ale proiectului de lege supus spre dezbateră și adoptare Senatului de Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului, impuse de specificitatea și necesitatea elaborării unui statut propriu al personalului din serviciile Parlamentului, sunt următoarele:

1. definirea, prin precizarea activităților specifice Parlamentului, a conținutului funcției publice parlamentare.

Astfel, plecând de la principiul impus prin art.6 din Legea nr.188/1999 referitor la categoriile de activități excluse de la funcția publică, Comisia a preluat aceste dispoziții în cuprinsul proiectului de lege, cu două excepții, și anume: activitatea de secretariat, desfășurată în cadrul Parlamentului prin serviciile de specialitate aflate în directă subordine a Secretarului general și activitatea de protocol, activități care, în cadrul Parlamentului au cu totul alte conotații față de cele existente în alte autorități și instituții publice.

La acestea se adaugă și activitățile desfășurate de personalul angajat pe durată determinată, întrucât aceștia sunt angajați pe durata mandatului parlamentarului și au regimul juridic al așa-numitului "staff politic", existent în toate Parlamentele;

2. instituirea unei funcții publice parlamentare autonome și de carieră, menită să asigure continuitatea și stabilitatea activității parlamentare.

Prezentul proiect de lege propune structurarea funcției publice pe clase, într-un sistem de carieră, având în vedere nivelul studiilor și vechimea în Parlament. De asemenea, s-a instituit categoria înalților funcționari publici, iar în cadrul funcției de execuție s-a introdus debutantul.

Intenționăm să creăm, astfel, o clasă de funcționari publici parlamentari neutră din punct de vedere politic și cu un înalt grad de pregătire profesională, știut fiind că specificitatea activității desfășurate

în cadrul serviciilor Parlamentului nu poate fi dobândită în nici un alt domeniu sau autoritate și nici într-o perioadă scurtă de timp. În medie, din experiența de până acum a Parlamentului României – care nu este cu nimic diferită de cea a parlamentelor cu tradiție – perioada de formare a unui funcționar parlamentar este între 5-8 ani. Spre a da numai un exemplu, este binecunoscut faptul că, și în situația absolvirii studiilor juridice – dar Parlamentul are nevoie nu numai de specialiști în domeniul juridic – tot este necesară o practică și o pregătire specifică însușirii procedurii parlamentare, care nu formează obiect de studiu special în nici o facultate de drept;

3. plecând de la necesitatea creării unei funcții publice parlamentare de carieră, am elaborat, în mod firesc capitole speciale referitoare la drepturile și obligațiile funcționarilor publici parlamentari.

În afara instituirii – ca și în cazul celorlalți funcționari publici ce beneficiază deja de statute speciale – a pensiei de serviciu și a armonizării vârstei de pensionare atât cu Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cât și cu reglementările existente pentru funcționarii din parlamentele europene în materie, proiectul de lege supus spre dezbateră plenului Senatului, în redactarea propusă de Comisie, nu cuprinde dispoziții noi în privința stabilirii salariilor de bază. Practic, se menține, până la adoptarea unei noi legi, același sistem de salarizare stabilit prin OUG nr.24/2000, precum și aceleași drepturi de care beneficiază, în prezent, întregul personal salarial din serviciile Parlamentului, astfel cum au fost stabilite prin Legea nr.53/1991: spor de vechime, de stabilitate, de confidențialitate.

4. crearea cadrului juridic, similar cu cel al funcționarului public, referitor la modificarea și încetarea raportului de serviciu.

Având în vedere incompatibilitățile și interdicțiile impuse funcționarilor publici parlamentari, inclusiv interdicția de a face parte din partide politice, dar și nivelul de specializare profesională impus de activitatea parlamentară, Comisia a prevăzut, astfel cum există atât în legislația internă cât și în alte parlamente europene, acordarea unor recompense la încetarea raportului de serviciu;

5. crearea cadrului juridic al răspunderii disciplinare a funcționarului public parlamentar, prin adaptarea normelor generale la specificul activității parlamentare.

Față de cele arătate, Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului propune plenului Senatului adoptarea, în forma anexată, a proiectului de lege privind Statutul funcționarului public parlamentar.

Precizăm că prezentul raport suplimentar îl înlocuiește pe cel depus anterior de Comisie.

Potrivit Constituției, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, urmând să fie adoptat cu votul majorității senatorilor, potrivit art.76 alin.(1) din Constituția României, republicată.

**Președinte,
Senator Seres Denes**

**Secretar,
Senator Maria Petre**

L E G E
privind statutul funcționarului public parlamentar

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. – Prezenta lege reglementează statutul funcționarului public parlamentar din cadrul serviciilor de specialitate ale Parlamentului României.

Art. 2. – Funcționarii publici parlamentari numiți în cadrul serviciilor de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului au un statut socioprofesional specific, conferit de atribuțiile și răspunderile ce le revin în scopul realizării prerogativelor specifice Parlamentului, ca organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării.

Art. 3. – (1) Funcția publică a funcționarului public parlamentar este o funcție de carieră, autonomă.

(2) Funcționarul public parlamentar se bucură de stabilitate și își desfășoară activitatea cu respectarea principiilor legalității, imparțialității, neutralității și obiectivității, precum și al subordonării ierarhice.

Art. 4. – Funcțiile din cadrul serviciilor de specialitate ale Parlamentului sunt:

a) funcții publice parlamentare în care sunt numite persoane al căror regim juridic este cel prevăzut de prezenta lege;

b) funcții în care încadrarea în muncă se face pe bază de contract individual de muncă, pe durată nedeterminată, potrivit Codului muncii, și includ personalul salariat care desfășoară activități administrative, de gospodărire, investiții, întreținere - reparații și de deservire, precum și personalul angajat pe durată determinată.

CAPITOLUL II

NUMIREA FUNCȚIONARULUI PUBLIC PARLAMENTAR

Secțiunea 1

Clasificarea funcțiilor publice parlamentare

Art. 5. – (1) Funcțiile publice parlamentare se clasifică, în raport cu nivelul atribuțiilor titularului funcției publice parlamentare, după cum urmează:

a) funcții publice parlamentare corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;

b) funcții publice parlamentare de conducere;

c) funcții publice parlamentare de execuție.

(2) Clasificarea funcțiilor publice parlamentare este prevăzută în anexa la prezenta lege.

Art. 6. – (1) Funcțiile publice parlamentare corespunzătoare înalților funcționari publici sunt: funcția de secretar general, secretar general adjunct și șef departament sau director general, după caz.

(2) Funcțiile publice parlamentare de conducere sunt: director, șef serviciu și șef birou.

(3) Funcțiile de execuție sunt: debutanți și definitiv.

Art. 7. – (1) În raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcției și cu atribuțiile ce revin funcției, funcțiile publice parlamentare de execuție sunt: funcții publice parlamentare din clasa I, funcții publice parlamentare din clasa a II-a și funcții publice parlamentare din clasa a III-a, ai căror titulari desfășoară activități, altele decât cele prevăzute la art.4 lit.b), în cadrul serviciilor de specialitate ale Parlamentului.

(2) Funcțiile publice parlamentare din clasa I cuprind funcțiile pentru a căror ocupare se cer studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă.

(3) Funcțiile publice parlamentare din clasa a II-a cuprind funcțiile pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă.

(4) Funcțiile publice parlamentare din clasa a III-a cuprind funcțiile pentru a căror ocupare se cer studii medii liceale, postliceale sau generale, absolvite cu diplomă.

Art. 8. – Funcționarul public parlamentar debutant este persoana care, în urma concursului sau a examenului, ocupă o funcție publică până la definitivare.

Secțiunea a 2-a *Incompatibilități și interdicții*

Art. 9. – Calitatea de funcționar public parlamentar este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor și activităților didactice din învățământul superior, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 10. – (1) Funcționarii publici parlamentari nu pot deține funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

- a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;
- b) în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția cazului în care funcționarul public parlamentar este suspendat din funcția publică, în condițiile legii, pe durata numirii sale;
- c) în cadrul regiilor autonome, al societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ din sectorul public sau privat, în cadrul unei asociații familiale sau ca persoană fizică autorizată;
- d) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(2) Funcționarii publici parlamentari nu pot fi mandatar ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția publică pe care o exercită.

(3) În situația prevăzută la alin.(1) lit.b), la încheierea mandatului demnitarului funcționarul public parlamentar este reîncadrat în funcția publică deținută sau într-o funcție similară.

Art. 11. – (1) Nu sunt permise raporturi ierarhice directe în cazul în care funcționarii publici parlamentari sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și în cazul în care șeful ierarhic direct are calitatea de parlamentar.

(3) Persoanele care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin.(1) sau (2) vor opta, în termen de 60 de zile, pentru încetarea raporturilor ierarhice directe.

(4) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin.(1) sau (2).

(5) Situațiile prevăzute la alin.(1) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin.(3) se constată de către șeful ierarhic superior al funcționarilor publici parlamentari respectivi, care va sesiza secretarul general pentru ca acesta să dispună încetarea raporturilor ierarhice directe dintre funcționarii publici parlamentari soți sau rude de gradul I.

(6) Situațiile prevăzute la alin.(2) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin.(3) se constată de către Biroul permanent, la sesizarea secretarului general. În aceste cazuri, încetarea raporturilor ierarhice directe dintre parlamentar și funcționarul public soț/soție sau rudă de gradul I se dispune de către secretarul general.

(7) Procedura de constatare a incompatibilităților este stabilită prin Regulamentul intern al personalului serviciilor din cadrul fiecărei Camere a Parlamentului.

Art. 12. – Funcționarilor publici parlamentari le este interzis să facă parte din partide sau formațiuni politice, să exprime sau să apere, în mod public, pozițiile unui partid sau formațiune politică.

Secțiunea a 3-a

Selectarea și numirea funcționarului public parlamentar

Art. 13. – (1) În serviciile de specialitate ale Parlamentului o persoană poate ocupa o funcție publică parlamentară, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

- b) cunoaște limba română;
- c) a împlinit vârsta de 18 ani;
- d) este aptă din punct de vedere medical pentru îndeplinirea funcției; starea de sănătate este atestată pe bază de examen medical de specialitate;
- e) îndeplinește condițiile de studii și de vechime în specialitate stabilite de prezenta lege;
- f) nu are antecedente penale, nu are cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;
- g) nu a fost destituită dintr-o funcție publică în ultimii 7 ani;
- h) a fost declarat "reușit" la concursul sau examenul susținut pentru ocuparea funcției publice parlamentare.

(2) Pe lângă condițiile prevăzute la alin.(1), pentru ocuparea unei funcții publice parlamentare în serviciile de specialitate ale Parlamentului pot fi stabilite și unele condiții specifice de către secretarul general, la propunerea șefului de departament sau directorului general, după caz.

Art. 14. – (1) Numirea funcționarului public parlamentar se face pe post vacant, prin concurs sau examen, după caz, în condițiile prezentei legi.

(2) Concursul se organizează și se desfășoară în cazul în care, pentru ocuparea unui post vacant, se înscriu minimum două persoane.

(3) Examenul are loc în cazul în care, pentru ocuparea unui post vacant, la concursul organizat s-a înscris o singură persoană sau numărul celor înscriși este egal ori mai mic decât numărul posturilor vacante de același nivel, scoase la concurs.

Art. 15. – Rezultatul concursului sau examenului se aduce la cunoștința candidaților, prin afișare, la sediul Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, în termen de 5 zile de la susținerea ultimei probe.

Art. 16. – (1) Candidatul nemulțumit de rezultatul concursului sau al examenului se poate adresa cu contestație, la secretarul general, în termen de 5 zile de la afișarea rezultatelor.

(2) Normele de organizare și desfășurare a concursului sau a examenului și procedura de soluționare a contestațiilor se aprobă de Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului, la propunerea secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 17. – (1) Pe baza rezultatelor definitive, secretarul general emite ordinul de numire în funcție a candidatului declarat "reușit".

(2) Actul administrativ de numire are formă scrisă și trebuie să conțină temeiul legal al numirii, numele funcționarului public parlamentar, denumirea funcției publice parlamentare, data de la care urmează să exercite funcția publică parlamentară, drepturile salariale, precum și locul de desfășurare a activității.

(3) Fișa postului aferentă funcției publice parlamentare se anexează la actul administrativ de numire, iar o copie a acesteia se înmânează funcționarului public parlamentar.

(4) La investirea în funcția publică parlamentară, funcționarul public parlamentar depune jurământul de credință, în termen de trei zile de la emiterea actului de numire.

(5) Jurământul are următoarea formulă: "Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică parlamentară în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Așa să-mi ajute Dumnezeu". Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.

Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă.

(6) Funcționarul public parlamentar depune jurământul de credință în fața secretarului general, care poate fi asistat de secretarul general adjunct și de conducătorul compartimentului în care își va desfășura activitatea.

(7) Secretarul general și secretarul general adjunct depun jurământul de credință în fața Biroului permanent al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz.

Art. 18. – (1) Neprezentarea la termenul fixat pentru depunerea jurământului de credință duce la revocarea ordinului de numire în funcția publică parlamentară a persoanei în cauză, cu excepția situației în care dovedește că motive obiective au împiedicat-o să se prezinte și pe care le face cunoscute, în termen de 5 zile, secretarului general al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz.

(2) Refuzul depunerii jurământului de credință prevăzut la art.17 alin.(5) se consemnează în scris și atrage revocarea ordinului de numire în funcția publică parlamentară.

Art. 19. – (1) În funcțiile publice parlamentare corespunzătoare înalților funcționari publici sunt numiți secretarul general și secretarul general adjunct ai Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, precum și șeful de departament sau directorul general, după caz.

(2) Numirea în funcția de secretar general și de secretar general adjunct se face de către Camera Deputaților sau Senat, la propunerea președintelui Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(3) Numirea în funcția publică parlamentară de șef de departament sau director general, după caz, se face de secretarul general, cu avizul Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 20. – (1) În funcțiile publice parlamentare de conducere din serviciile Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, se numesc funcționari publici parlamentari din clasa I sau clasa a II-a, după caz, și care îndeplinesc, pe lângă condițiile prevăzute la art.13, și condiția de a avea o vechime în funcțiile publice parlamentare din cadrul serviciilor de specialitate ale Parlamentului, potrivit anexei la prezenta lege.

(2) Numirea în funcțiile publice parlamentare de conducere, se face pe bază de concurs organizat de secretariatul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în limita posturilor vacante, potrivit normelor stabilite de Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului.

(3) Înalți funcționari publici parlamentari și funcționarii publici parlamentari cu funcții de conducere beneficiază de indemnizația de conducere prevăzută în anexa la prezenta lege, pct.I/B.

Secțiunea a 4-a *Perioada de stagiu*

Art. 21. – (1) Perioada de stagiu are ca obiect verificarea aptitudinilor profesionale în îndeplinirea atribuțiilor sau responsabilităților unei funcții publice parlamentare, formarea practică a funcționarilor publici parlamentari, precum și cunoașterea de către aceștia a specificului activității Parlamentului.

(2) Durata stagiului este de:

- un an pentru funcționarii publici parlamentari din clasa I,
- 8 luni pentru funcționarii publici parlamentari din clasa a II-a,
- 6 luni pentru funcționarii publici parlamentari din clasa a III-a.

Art. 22. – (1) Perioada de stagiu se finalizează cu susținerea, în scris, a examenului de definitivare pe funcție.

(2) Examinarea în vederea definitivării se face de către o comisie alcătuită din 3 membri: conducătorul compartimentului în care funcționarul respectiv își desfășoară activitatea, care este și președintele comisiei, funcționarul public parlamentar desemnat cu formarea profesională a acestuia și un funcționar public parlamentar de aceeași specialitate, cu o

vechime de cel puțin 3 ani în funcția publică parlamentară, desemnat de secretarul general.

(3) În cazul nepromovării examenului de definitivare se va stabili o nouă dată pentru reexaminarea funcționarului public parlamentar debutant, în termen de cel puțin 30 de zile de la susținerea primului examen. Nepromovarea reexaminării atrage eliberarea acestuia, ca necorespunzător, din funcția publică parlamentară.

Art. 23. – (1) Candidații reușiți la examenul de definitivare sunt numiți funcționari publici parlamentari definitivi.

(2) Perioada de stagiul se ia în calcul la stabilirea vechimii în funcția publică parlamentară și a vechimii în specialitate numai dacă funcționarul public parlamentar debutant a reușit la examenul de definitivare.

Art. 24. – Funcționarul public parlamentar este numit în funcție pe durată nedeterminată.

CAPITOLUL III

EVALUAREA ACTIVITĂȚII ȘI PROMOVAREA FUNCȚIONARULUI PUBLIC PARLAMENTAR

Secțiunea 1

Evaluarea activității funcționarului public parlamentar

Art.25.- Evaluarea profesională individuală a funcționarilor publici parlamentari se face anual și are ca scop promovarea într-o funcție superioară sau, după caz, retrogradarea și retrogradarea într-o funcție inferioară sau eliberarea din funcție.

Art. 26. – (1) La începutul fiecărui an, conducătorii ierarhici vor întocmi fișa de apreciere anuală și vor consemna rezultatele evaluării activității profesionale individuale pentru anul precedent ale fiecărui funcționar public parlamentar din subordine.

(2) În urma evaluării activității profesionale individuale, funcționarului public parlamentar i se acordă unul dintre următoarele calificative: "excepțional", "foarte bun", "bun", "satisfăcător" și "nesatisfăcător".

(3) În situația în care are loc reorganizarea serviciilor, prin reducerea numărului de posturi, secretarul general va avea în vedere rezultatele

obținute de funcționarii publici parlamentari, consemnate în fișa de evaluare anuală a activității.

Art. 27. – Criteriile de evaluare a activității profesionale individuale, metodologia de evaluare și de contestare a calificativelor acordate se aprobă de către Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, la propunerea secretarului general.

Secțiunea a 2-a
Promovarea în funcție a
funcționarului public parlamentar

Art. 28. – (1) În carieră funcționarul public parlamentar beneficiază de dreptul de a promova în funcție.

(2) Promovarea într-o funcție publică parlamentară superioară vacantă se face prin concurs sau examen.

Art. 29. – (1) Pentru a promova într-o funcție superioară, funcționarul public parlamentar definitiv, pentru a se prezenta la examen sau concurs, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă o vechime în funcția de execuție de specialitate parlamentară potrivit anexei la prezenta lege;

b) să fi obținut la evaluarea activității profesionale, din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul "bun";

c) să îndeplinească cerințele specifice, prevăzute în fișa postului.

(2) Metodologia de organizare și desfășurare a examenului sau a concursului pentru promovarea într-o funcție parlamentară superioară se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, la propunerea secretarului general.

Art. 30. – Promovarea funcționarului public parlamentar se face numai în funcția imediat superioară, o dată pe an, cu respectarea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 31. – (1) Funcționarul public parlamentar, a cărui activitate, cu ocazia evaluării profesionale anuale, a fost notată cu calificativul "nesatisfăcător" sau "satisfăcător", nu poate fi avansat în anul imediat următor.

(2) În situația în care, în ultimii doi ani consecutiv, funcționarul public parlamentar a fost notat cu calificativul "nesatisfăcător", secretarul general poate propune funcționarului respectiv trecerea într-o funcție inferioară, în limita posturilor vacante. Dacă nu există posturi vacante ori propunerea nu este acceptată, se procedează la eliberarea din funcție a funcționarului public parlamentar, ca necorespunzător.

Secțiunea a 3-a

Dosarul profesional al funcționarului public parlamentar

Art.32.- (1) În scopul urmăririi carierei funcționarului public parlamentar, fiecare va avea un dosar profesional care se păstrează la direcția resurse umane din cadrul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, și cuprinde:

- a) ordinul de numire în funcție, documentul de atestare a studiilor, în copie, și cel privind depunerea jurământului;
- b) fișa postului;
- c) fișa de apreciere anuală a activității;
- d) ordinele privind promovarea în funcție, precum și cele privind sancțiunile disciplinare aplicate, ordonate cronologic și fără discontinuități;
- e) documentele care atestă vechimea în muncă, în specialitate și în funcții publice.

(2) Dosarul profesional cuprinde, de asemenea, actele care dovedesc îndeplinirea și a altor cerințe prevăzute de lege, precum și declarația de avere și declarația funcționarului public parlamentar, pe proprie răspundere, că nu face parte dintr-un partid sau formațiune politică.

Art. 33. – (1) În caz de transfer sau de încetare a raporturilor de serviciu, direcția resurse umane din cadrul serviciilor Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, păstrează o copie a dosarului profesional și înmânează originalul funcționarului public parlamentar, pe bază de semnătură.

(2) Persoanele care au acces la dosarul profesional al funcționarului public parlamentar au obligația de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

(3) La solicitarea funcționarului public parlamentar, direcția resurse umane din cadrul fiecărei Camere este obligată să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, vechimea în muncă, în specialitate și în funcția publică parlamentară.

Secțiunea a 4-a

Formarea profesională a funcționarului public parlamentar

Art. 34. – (1) Funcționarul public parlamentar are dreptul de a-și perfecționa pregătirea profesională fie în cadrul Parlamentului, fie în afara acestuia, urmând cursuri de perfecționare organizate în acest scop.

(2) Formarea și perfecționarea pregătirii profesionale au caracter continuu, se organizează, se finanțează și se desfășoară potrivit programului anual aprobat de Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului.

Art. 35. – Formarea profesională a funcționarilor publici parlamentari se realizează în următoarele forme:

- a) participarea la cursuri organizate de Parlament sau de furnizorii de servicii de formare profesională specifice activității parlamentare, din țară sau din străinătate;
- b) stagii de adaptare profesională la cerințele funcției;
- c) stagii de practică și specializare în țară și în străinătate;
- d) formare profesională individualizată;
- e) alte forme de pregătire profesională.

Art. 36. – (1) Anual, la nivelul Parlamentului se elaborează planuri de formare profesională, cu consultarea sindicatului sau, după caz, a reprezentanților personalului din serviciile de specialitate ale Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(2) Funcționarii publici parlamentari au dreptul să fie informați cu privire la conținutul planurilor de formare profesională.

Art. 37. – (1) Pe perioada în care funcționarii publici parlamentari urmează forme de perfecționare profesională beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situația în care acestea sunt:

- a) organizate la inițiativa sau în interesul Parlamentului;
- b) urmate la inițiativa funcționarului public parlamentar, cu acordul secretarului general.

(2) În cazul în care cursurile de perfecționare sunt organizate în altă localitate decât cea de domiciliu, funcționarul public parlamentar beneficiază și de drepturile de delegare, potrivit prezentei legi.

(3) Pentru acoperirea cheltuielilor planurilor de formare și perfecționare profesională a funcționarilor publici parlamentari, în bugetele anuale ale fiecărei Camere sunt prevăzute sumele necesare pentru cheltuielile respective.

Art. 38. – (1) Funcționarul public parlamentar care urmează o formă de specializare sau de perfecționare cu o durată mai mare de 3 luni și primește pe această perioadă drepturile salariale este obligat să se angajeze în scris că va lucra minimum 3 ani în cadrul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz. În cazul nerespectării angajamentului, acesta va suporta cheltuielile efectuate, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului.

(2) Prevederile alin.(1) nu se aplică funcționarului public parlamentar care nu mai deține funcția publică din motive care nu îi sunt imputabile sau în cazul în care a intervenit transferul în interesul serviciului.

CAPITOLUL IV

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE

FUNCȚIONARULUI PUBLIC PARLAMENTAR

Secțiunea I

Drepturile funcționarului public parlamentar

Art. 39. – Stabilirea drepturilor funcționarilor publici parlamentari ține seama de importanța atribuțiilor și răspunderilor ce le revin în scopul realizării prerogativelor specifice Parlamentului, ca organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării, precum și de incompatibilitățile și interdicțiile ce le sunt stabilite prin lege.

Art. 40. – (1) Funcționarul public parlamentar are dreptul de a fi încadrat în funcția corespunzătoare pregătirii, specializării, competenței profesionale, experienței și aptitudinilor personale.

(2) Funcționarul public parlamentar are dreptul de a fi promovat în funcție corespunzător pregătirii, experienței și rezultatelor profesionale consemnate în evaluările anuale.

(3) Funcționarul public parlamentar se bucură de egalitate de șanse și de tratament la numirea și promovarea în funcție, precum și la accesul la formele de pregătire profesională.

Art. 41. – (1) Funcționarul public parlamentar beneficiază de un tratament corect la locul de muncă, cu respectarea demnității sale.

(2) Activitatea funcționarului public parlamentar se desfășoară în condiții de muncă, igienă și securitate, de natură să-i ocrotească sănătatea și integritatea fizică.

Art. 42. – Funcționarul public parlamentar are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut și care îl vizează în mod direct.

Art. 43. – Funcționarii publici parlamentari se pot organiza în asociații profesionale sau alte asociații care au ca scop reprezentarea intereselor proprii, perfecționarea pregătirii profesionale, precum și protejarea statutului lor.

Art. 44. – (1) Dreptul la asociere sindicală este garantat funcționarilor publici parlamentari, cu excepția înalților funcționari publici parlamentari și funcționarilor publici parlamentari cu funcții de conducere.

(2) Funcționarii publici parlamentari își pot exercita dreptul la grevă, în condițiile legii.

Art. 45. – Funcționarii publici parlamentari pot fi aleși sau numiți într-o funcție de demnitate publică, în condițiile legii.

Art. 46. – Pentru activitatea desfășurată, funcționarul public parlamentar are dreptul la un salariu de bază lunar, sporuri, indemnizații, premii și alte asemenea, potrivit legii.

Art. 47. – (1) Stabilirea salariilor de bază ale funcționarilor publici parlamentari se face în mod diferențiat, avându-se în vedere realizarea unei ierarhii juste în sistem de carieră, în raport cu natura, importanța, complexitatea și responsabilitatea funcțiilor în care aceștia sunt numiți, de vechimea, disponibilitatea, confidențialitatea și fidelitatea acestora în asigurarea bunei funcționări a serviciului.

(2) Salariile de bază ale funcționarilor publici parlamentari se stabilesc prin lege.

(3) Până la adoptarea acestei legi, salariile de bază ale funcționarilor publici parlamentari sunt cele stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2000, aprobată prin Legea nr.138/2000, cu modificările și completările ulterioare. Salariile de bază ale debutanților se stabilesc corespunzător salariului de bază pentru funcția imediat superioară, diminuat cu 10%.

Art. 48. – (1) În raport cu nivelul studiilor, atribuțiile și răspunderile, salariile de bază sunt diferențiate pentru funcții publice parlamentare din clasa I, funcții publice parlamentare din clasa a II-a și funcții publice parlamentare din clasa a III-a.

(2) După natura funcției, salariile de bază sunt diferențiate pentru funcții publice parlamentare corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, funcții publice parlamentare de conducere și funcții publice parlamentare de execuție.

(3) Datorită complexității activității desfășurate și responsabilităților deosebite ce le revin în toate etapele procedurale ale actului legislativ, înalții funcționari publici parlamentari și funcționarii publici parlamentari de conducere și de execuție, care desfășoară activități de organizare a lucrărilor parlamentare, de avizare, definitivare acte legislative, proceduri parlamentare, sinteză și evidență legislativă, informare, documentare și relații parlamentare externe beneficiază de o majorare a salariului de bază cu 30%. Categoriile de funcționari publici parlamentari ce beneficiază de acest drept se stabilesc prin hotărârea Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(4) Funcționarii publici parlamentari care, prin natura atribuțiilor de serviciu, prestează în mod sistematic activitate peste durata normală a timpului de lucru, precum și pentru activități desfășurate în zilele nelucrătoare și cărora nu li se poate acorda timp liber corespunzător primesc, în raport cu depășirea programului de lucru, în locul dreptului pentru ore suplimentare, un spor de 25%, calculat la salariul de bază și care face parte din acesta.

(5) Activitățile și categoriile de funcționari publici parlamentari care beneficiază de sporul prevăzut la alin.(4) se stabilesc prin hotărâre aprobată de Biroul permanent al Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului.

(6) Indemnizația de conducere face parte din salariul de bază și este stabilită în procent fix din salariul de bază corespunzător funcției publice parlamentare, potrivit anexei la prezenta lege, pct.I B.

Art. 49. – (1) Pentru vechimea în muncă, funcționarul public parlamentar beneficiază de un spor de vechime în muncă, de până la 25%, calculat la salariul de bază, corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru, după cum urmează:

Tranșe de vechime în muncă:	Procente din salariul de bază:
- de la 3 la 5 ani	5
- de la 5 la 10 ani	10
- de la 10 la 15 ani	15
- de la 15 la 20 ani	20
- peste 20 de ani	25

(2) Sporul de vechime în muncă se plătește cu începere de la data de întâi a lunii următoare aceleia în care s-a împlinit vechimea în muncă.

(3) Vechimea în muncă ce se ia în considerare pentru acordarea sporului prevăzut la alin.(1) este aceea rezultată din însumarea perioadelor lucrate în temeiul prezentei legi, în baza unui contract individual de muncă, precum și a altor perioade recunoscute ca vechime în muncă, potrivit legii.

(4) Persoanele pensionate pentru limită de vârstă, care continuă activitatea într-o funcție publică parlamentară, beneficiază de sporul de vechime corespunzător vechimii în muncă dobândită în întreaga activitate.

Art. 50. – (1) Funcționarul public parlamentar cu o vechime în serviciile Parlamentului de cel puțin 2 ani beneficiază de un spor de stabilitate de 5%, calculat la salariul de bază. Pentru fiecare an de vechime în serviciile Parlamentului, care depășește pragul de 2 ani, la procentul de 5% se adaugă câte 3 procente.

(2) Sporul de stabilitate acordat în condițiile alin.(1) nu poate depăși 20% din salariul de bază.

(3) Sporul de stabilitate face parte din salariul de bază și constituie baza de calcul pentru sporuri și alte drepturi ce se acordă în raport cu salariul de bază.

(4) Sporul de stabilitate se acordă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea în funcția publică parlamentară, potrivit legii.

(5) Sporul de stabilitate se acordă și persoanelor care cumulează salariul cu pensia, potrivit vechimii în activitate realizată ulterior pensionării și numirii în funcția publică parlamentară.

Art. 51. – Pentru păstrarea confidențialității activității desfășurate, precum și a informațiilor care au acest caracter și despre care ia cunoștință în timpul exercitării funcției, funcționarului public parlamentar i se acordă, lunar, un spor de confidențialitate de 15%, calculat la salariul de bază.

Art. 52. – (1) Pentru rezultate deosebite în activitatea desfășurată, funcționarii publici parlamentari numiți în funcții de execuție, beneficiază de salariu de merit lunar de până la 15% din salariul de bază, care face parte din acesta și care constituie baza de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază.

(2) Condițiile de acordare a salariului de merit sunt cele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 53. - Funcționarul public parlamentar care are titlul de doctor în științe și își desfășoară activitatea în specialitatea în care a obținut acest titlu are dreptul, lunar, la un spor de 15% din salariul de bază. Sporul se acordă cu începere de la data de întâi a lunii următoare depunerii cererii.

Art. 54. – (1) Munca prestată din dispoziția conducătorului ierarhic peste durata normală a timpului de lucru de către funcționarul public parlamentar numit în funcții publice de execuție sau de conducere este considerată muncă suplimentară și se compensează cu timp liber corespunzător.

(2) În cazul în care compensarea muncii suplimentare cu timp liber corespunzător nu este posibilă în următoarele 30 de zile, orele suplimentare se vor plăti în luna următoare, cu un spor aplicat la salariul de bază, după cum urmează:

a) 75% din salariul de bază pentru primele 2 ore de depășire a duratei normale a zilei de lucru;

b) 100% din salariul de bază pentru orele următoare și pentru orele lucrate în zilele de repaus săptămânal sau în celelalte zile în care, potrivit legii, nu se lucrează;

(3) Plata orelor suplimentare pentru orele prestate peste durata normală a timpului de lucru nu poate depăși 360 ore anual.

Art. 55. – Funcționarii publici parlamentari beneficiază, în cursul anului, pentru rezultate deosebite în activitate, de premii, din fondul de

premiere constituit prin aplicarea unei cote de 20% asupra cheltuielilor cu salariile aferente. Premiile pot fi acordate de regulă, trimestrial. Cuantumul premiilor se aprobă de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în limita sumelor repartizate.

Art. 56. – (1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici parlamentari beneficiază la sfârșitul anului calendaristic de un premiu anual egal cu salariul de bază din ultima lună a anului pentru care se face premiarea.

(2) Premiul anual poate fi redus sau anulat în cazul funcționarilor publici parlamentari care, în cursul anului, au desfășurat o activitate profesională slabă sau necorespunzătoare ori au avut abateri pentru care au fost sancționați disciplinar.

Art. 57. – (1) Funcționarii publici parlamentari au dreptul, în fiecare an calendaristic, la concediu de odihnă plătit, în raport cu funcția și proporțional cu perioada de activitate din anul respectiv, potrivit legii și regulamentului intern al fiecărei Camere.

(2) Funcționarii publici parlamentari au dreptul, pe lângă indemnizația de concediu de odihnă, și la o primă egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu.

(3) Funcționarii publici parlamentari au dreptul la concedii de studii plătite pentru a participa la cursuri sau alte forme de specializare, organizate în țară sau străinătate, pentru susținerea examenului de doctorat, precum și la alte concedii fără plată.

(4) Stabilirea și modul de calcul ale concediului de odihnă, precum și ale celorlalte concedii prevăzute de prezentul articol se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, prin Regulamentul intern al personalului din serviciile Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 58. – (1) Funcționarii publici parlamentari au dreptul la concedii medicale și alte concedii, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Femeile numite funcționari publici parlamentari, aflate în concediu de maternitate, au dreptul la o indemnizație lunară reprezentând 80% din venitul salarial brut realizat în ultima lună înaintea intrării în concediu. Partea din indemnizația lunară care depășește nivelul indemnizației din sistemul asigurărilor sociale de stat se suportă de la bugetul de stat.

Art. 59. – Funcționarii publici parlamentari beneficiază de tichete de masă, în condițiile legii.

Art. 60. – (1) Funcționarii publici parlamentari beneficiază, în condițiile legii, de asigurare pentru viață și sănătate, în limita veniturilor pentru anii lucrați în aceste funcții, dar nu mai mult de 15 ani de activitate, care se suportă din fondurile bugetare ale Parlamentului.

(2) La eliberarea din funcție, asigurarea prevăzută la alin.(1) încetează.

(3) Asigurarea prevăzută la alin.(1) se realizează și cu respectarea condițiilor prevăzute în Regulamentul intern al personalului din serviciile Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 61. – (1) Personalul de specialitate juridică din structurile legislative ale Parlamentului, cu atribuții de avizare, definitivare acte legislative și proceduri parlamentare, este asimilat magistraților pe toată durata îndeplinirii funcției, iar această perioadă se consideră vechime în magistratură.

(2) Activitatea de minimum 10 ani desfășurată în Parlament de funcționarii publici parlamentari de specialitate juridică, prevăzuți la alin.(1), dă dreptul – cu respectarea și a celorlalte condiții cerute de lege – de acces în funcții sau profesie, după caz, de specialitate juridică, fără examen sau concurs.

(3) De prevederile alin.(1) și (2) beneficiază și cei care au desfășurat minimum 15 ani de activitate juridică în autorități publice cu atribuții de elaborare, avizare, definitivare acte legislative, din care cel puțin 5 ani consecutiv în cadrul unor asemenea structuri de specialitate ale Parlamentului.

Art. 62. – Pentru merite deosebite în activitate, funcționarii publici parlamentari care au obținut numai calificativul "excepțional" în ultimii 5 ani pot fi propuși pentru conferirea de decorații, potrivit legii.

Secțiunea a 2-a

Obligațiile funcționarului public parlamentar

Art. 63. – (1) Funcționarii publici parlamentari au obligația să-și îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate și, în conformitate cu legea, îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici parlamentari.

(2) Funcționarii publici parlamentari au îndatorirea de a respecta normele de conduită profesională prevăzute de lege.

Art. 64. – Funcționarii publici parlamentari au obligația de a apăra în mod loial prestigiul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, și să se abțină de la orice act sau fapt care ar putea produce prejudicii imaginii ori intereselor legale ale Camerelor Parlamentului.

Art. 65. – (1) Funcționarii publici parlamentari au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice.

(2) Funcționarilor publici parlamentari le este interzis să facă parte din asociații interzise de lege și să participe la manifestări politice și sindicale ilegale.

Art. 66. – (1) Funcționarii publici parlamentari sunt obligați să-și îndeplinească atribuțiile ce revin postului pe care îl ocupă.

(2) Funcționarii publici parlamentari sunt obligați să se conformeze dispozițiilor primite de la șefii ierarhici superiori și să rezolve în termenul stabilit lucrările repartizate de către aceștia.

(3) În caz de imposibilitate a exercitării funcției, funcționarii publici parlamentari sunt obligați să anunțe, de îndată, șefii ierarhici.

Art. 67. – Funcționarii publici parlamentari au obligația să păstreze secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției publice parlamentare, în condițiile legii, cu excepția informațiilor de interes public.

Art. 68. – (1) Funcționarilor publici parlamentari le este interzis să solicite sau să accepte, direct sau indirect, pentru ei sau pentru alții, în considerarea funcției lor publice parlamentare daruri sau alte avantaje.

(2) Funcționarilor publici parlamentari le este interzis să primească direct cereri a căror rezolvare intră în competența lor sau să discute direct cu petenții, cu excepția celor cărora le sunt stabilite asemenea atribuții, precum și să intervină pentru soluționarea acestor cereri.

(3) La numirea într-o funcție publică parlamentară, precum și la încetarea raporturilor de serviciu funcționarii publici parlamentari sunt obligați să prezinte, în condițiile legii, secretarului general declarația de avere. Declarația de avere se actualizează, potrivit legii.

(4) Secretarul general și secretarul general adjunct depun declarația de avere la Președintele Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz.

Art. 69. – Funcționarii publici parlamentari sunt obligați să urmeze formele de pregătire profesională organizate de Parlament sau de furnizorii de servicii de formare profesională, specifice activității parlamentare din țară sau din străinătate.

Art. 70. – Funcționarii publici parlamentari au obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților stabilite de lege.

Art. 71. – Funcționarii publici parlamentari de conducere răspund de ordinele și instrucțiunile pe care le dau funcționarilor din subordine. Acestea trebuie să fie conforme cu reglementările legale și să nu lezeze onoarea și demnitatea funcționarilor publici parlamentari care urmează să le execute.

CAPITOLUL V

MODIFICAREA, SUSPENDAREA ȘI ÎNCETAREA RAPORTULUI DE SERVICIU

Secțiunea 1

Modificarea raportului de serviciu

Art. 72. – Modificarea raportului de serviciu se face prin:

- a) delegare;
- b) detașare;
- c) transfer;
- d) trecerea într-o altă funcție sau în cadrul altui compartiment din cadrul serviciilor de specialitate ale Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 73. – (1) *Delegarea* se dispune în interesul Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.

(2) Funcționarul public parlamentar poate refuza delegarea, dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) graviditate;
 b) își crește singur copilul minor;
 c) starea sănătății - dovedită cu certificat medical - face contraindicată delegarea.

(3) Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an se poate dispune numai cu acordul scris al funcționarului public parlamentar. Măsura se poate dispune pentru o perioadă de cel mult 90 de zile calendaristice într-un an.

(4) Pe timpul delegării, funcționarul public parlamentar își păstrează funcția și salariul și are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de delegare, potrivit legii.

Art. 74. – (1) *Detașarea* se dispune în interesul autorității publice sau instituției publice în care urmează să-și desfășoare activitatea funcționarul public parlamentar, pe o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public parlamentar poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.

(2) Detașarea se poate dispune doar dacă pregătirea profesională a funcționarului public parlamentar corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice pe care urmează să fie detașat.

(3) Funcționarul public parlamentar poate refuza detașarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) graviditate;
 b) își crește singur copilul minor;
 c) starea sănătății - dovedită cu certificat medical - face contraindicată detașarea;

d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții corespunzătoare de cazare;

e) este singurul întreținător de familie;

f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.

(4) Pe perioada detașării funcționarul public parlamentar își păstrează funcția și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să-i suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.

Art. 75. – (1) *Transferul*, ca modalitate de modificare a raportului de serviciu, poate avea loc între autoritățile sau instituțiile publice după cum urmează:

- a) în interesul serviciului;
- b) la cererea funcționarului public parlamentar.

(2) *Transferul în interesul serviciului* se poate face numai cu acordul scris al funcționarului public parlamentar transferat, de regulă în aceeași funcție publică sau într-una echivalentă. În cazul transferului în interesul serviciului în altă localitate, funcționarul public parlamentar transferat are dreptul la o indemnizație egală cu salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transferă, la acoperirea tuturor cheltuielilor de transport și la un concediu plătit de 5 zile. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau instituția publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului.

(3) *Transferul la cerere* se face într-o altă funcție publică echivalentă, în urma aprobării cererii de transfer a funcționarului public parlamentar de către conducătorul autorității sau instituției publice la care se solicită transferul.

Art. 76. – (1) Funcționarul public parlamentar poate fi *trecut, definitiv* sau *temporar*, în cadrul altor compartimente din cadrul serviciilor de specialitate ale Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(2) Trecerea definitivă se poate face de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, cu acordul scris al funcționarului public parlamentar.

(3) Trecerea temporară se dispune motivat, de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în interesul Camerei din care funcționarul public parlamentar face parte, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an, cu respectarea pregătirii profesionale și a salariului pe care acesta îl are.

Art. 77. – (1) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare de conducere vacante se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public parlamentar care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții de conducere.

(2) Măsura prevăzută la alin.(1) se dispune de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, pe o perioadă de maximum 6 luni.

(3) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare de conducere, al cărei titular este suspendat în condițiile prezentei legi, se realizează prin promovarea temporară, pe durata suspendării titularului, a unui funcționar public parlamentar care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții publice parlamentare.

(4) Măsura prevăzută la alin.(3) se dispune de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(5) Dacă salariul corespunzător funcției publice parlamentare pe care este delegat să o exercite este mai mare, funcționarul public parlamentar are dreptul la acest salariu.

Secțiunea a 2-a *Suspendarea raportului de serviciu*

Art. 78. – (1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept* atunci când funcționarul public parlamentar se află în una dintre următoarele situații:

a) este numit sau ales într-o funcție de demnitate publică; perioada de exercitare a mandatului se consideră vechime în funcția publică parlamentară, precum și vechime în specialitate;

b) este desemnat de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, să desfășoare activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, pentru perioada respectivă;

c) efectuează stagiul militar, serviciul militar alternativ, este concentrat sau mobilizat;

d) este arestat preventiv;

e) efectuează tratament medical în străinătate, dacă funcționarul public parlamentar nu se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, precum și pentru însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude până la gradul I inclusiv, în condițiile legii;

f) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, în condițiile legii;

g) carantină, în condițiile legii;

h) concediu de maternitate, în condițiile legii;

i) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă;

j) forța majoră;

k) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

(2) În termen de 5 zile calendaristice de la data încetării motivului de suspendare de drept, funcționarul public parlamentar este obligat să informeze în scris secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, despre acest fapt.

(3) În termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin.(2), secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, este

obligat să asigure condițiile necesare reluării activității de către funcționarul public parlamentar.

Art. 79. – (1) *Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public parlamentar în următoarele situații:*

a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în condițiile legii;

b) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

c) concediu pentru formare profesională;

d) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale în alte situații decât cele prevăzute la art.78 alin.(1) lit.b);

e) pentru participare la campania electorală până în ziua ulterioară alegerilor, dacă nu este ales;

f) concedii fără plată pentru studii sau pentru alte interese personale.

(2) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris, motivat, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data când se solicită suspendarea.

Art. 80. – Pe perioada suspendării raportului de serviciu secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, este obligat să rezerve postul aferent funcției publice parlamentare respective. Numirea pe funcție se face pe o perioadă determinată.

Secțiunea a 3-a *Încetarea raportului de serviciu*

Art. 81. – Încetarea raportului de serviciu al funcționarului public parlamentar are loc în următoarele condiții:

a) prin demisie;

b) prin eliberare din funcția publică parlamentară;

c) prin destituire din funcția publică parlamentară;

d) prin pensionare;

e) prin deces;

f) prin acordul părților, consemnat în scris..

Art. 82. – *Funcționarul public parlamentar poate demisiona din funcție*, cu obligația notificării, în scris, secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz. Demisia nu trebuie motivată și produce efecte după 30 de zile calendaristice de la înregistrare.

Art. 83. – (1) Secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, va dispune *eliberarea din funcție* prin ordin care se comunică funcționarului public parlamentar în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, pentru motive neimputabile acestuia, în următoarele cazuri:

a) reducerea personalului, ca urmare a reorganizării activității, prin desființarea posturilor ocupate de funcționarii publici parlamentari;

b) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția ocupată de către alt funcționar public parlamentar, a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de reintegrare;

c) pentru incompetență profesională, în cazul obținerii, 2 ani consecutiv, a calificativului "nesatisfăcător" la evaluarea performanțelor profesionale individuale;

d) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public parlamentar, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice parlamentare deținute.

(2) În situațiile prevăzute la alin.1, secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, este obligat să acorde funcționarului public parlamentar, ce urmează a fi eliberat, un preaviz de 30 de zile calendaristice.

(3) Funcționarul public parlamentar poate fi eliberat din funcție în situațiile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) numai dacă nu există funcții publice parlamentare vacante corespunzătoare în cadrul serviciilor Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 84. – *Destituirea din funcția publică parlamentară* se dispune, prin ordin, de secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, și se comunică funcționarului public parlamentar în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii, pentru motive imputabile funcționarului public, în următoarele cazuri:

a) ca sancțiune disciplinară aplicată pentru săvârșirea repetată a unor abateri disciplinare sau a unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave;

b) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar funcționarul public parlamentar nu acționează pentru încetarea acestuia într-un termen de 10 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate.

Art. 85. – Raportul de serviciu, de asemenea, încetează:

- a) la data decesului funcționarului public parlamentar;
- b) la data rămânării irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a morții funcționarului public parlamentar;
- c) dacă funcționarul public nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art.13 alin.(1) lit.a), d) și e);
- d) ca urmare a constatării nulității absolute a actului administrativ de numire în funcție, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;
- e) când funcționarul public parlamentar a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, de fals ori pentru fapte de corupție ori a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care îl face incompatibil cu exercitarea unei funcții publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- f) când funcționarul public parlamentar a fost condamnat printr-o hotărâre definitivă prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate;
- g) ca urmare a interzicerii exercitării funcției, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă complementară, de la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;
- h) la data expirării termenului pentru care a fost numit în funcție.

Art. 86. – Raportul de serviciu încetează la data comunicării deciziei de pensionare a funcționarului public parlamentar pentru limită de vârstă ori invaliditate.

Art. 87. – Constatarea cazului de încetare a raportului de serviciu, în situațiile prevăzute la art.85 și la art.86 se face în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea acestuia, prin ordin al secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 88. – (1) La încetarea raportului de serviciu funcționarul public parlamentar își păstrează drepturile dobândite în cadrul carierei, cu excepția cazului în care raportul de serviciu a încetat din motive imputabile acestuia.

(2) Funcționarul public parlamentar, la încetarea raportului de serviciu, are obligația de a preda lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu.

Art. 89. – În cazul în care, raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public parlamentar le consideră netemeinice, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, cu plata unor despăgubiri egale cu drepturile bănești de care acesta ar fi beneficiat pe acea perioadă.

Art. 90. – (1) Funcționarii publici parlamentari, eliberați din funcție pentru motive neimputabile, beneficiază de o indemnizație egală cu 7 salarii lunare brute, care se impozitează potrivit legii.

(2) Indemnizația prevăzută la alin.(1) se acordă o singură dată în decursul carierei de funcționar public parlamentar.

(3) Prevederile alin.(1) se aplică și în cazul decesului funcționarului public parlamentar aflat în activitate. În acest caz, de indemnizație beneficiază soțul sau soția și copiii care se află în întreținerea funcționarului public parlamentar la data decesului.

Art. 91. – (1) Funcționarul public parlamentar are dreptul la asigurări sociale, în condițiile legii.

(2) Funcționarul public parlamentar care are o vechime în funcții publice de 30 de ani se pensionează la vârsta de 65 ani și beneficiază de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din venitul salarial brut realizat în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(3) Prin vechime în funcții publice, în sensul alin.(2), se înțelege vechimea realizată în funcții de specialitate în serviciile Parlamentului ori ale altor autorități publice, anterior numirii în funcția publică, precum și vechimea în specialitate realizată înainte de 1990, dacă funcționarul public parlamentar care îndeplinește condițiile de pensionare a desfășurat o activitate continuă de cel puțin 10 ani în cadrul serviciilor de specialitate ale Parlamentului.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea prevăzută la alin.(2), se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din venitul salarial lunar brut realizat în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(5) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul asigurărilor sociale de stat se suportă din bugetul de stat.

(6) Pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari se actualizează în raport cu nivelul salariilor brute ale funcționarilor publici parlamentari în activitate.

(7) De pensie de serviciu beneficiază și funcționarul public parlamentar cu o vechime în funcții publice între 25 și 30 de ani. În acest caz, cuantumul pensiei prevăzut la alin.(2) se micșorează cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală.

(8) De prevederile alin.(2), (4), (6) și (7) beneficiază și cei pensionați dintr-o funcție publică până la data intrării în vigoare a prezentei legi dacă, pe lângă condițiile prevăzute la alin.(3), au desfășurat activitate continuă de cel puțin 5 ani în cadrul serviciilor de specialitate ale Parlamentului. În acest caz, pensiile se recalculează, pe baza drepturilor salariale pe care le are un funcționar public parlamentar în activitate, cu aceeași vechime, nivel de salarizare și funcție publică.

Art. 92. – Funcționarii publici parlamentari care au vechimea de 30 de ani în funcție publică pot solicita pensionarea și la împlinirea vârstei de 60 de ani, beneficiind de pensie de serviciu în cuantumul prevăzut la art.91 alin.(2).

Art. 93. – Funcționarii publici parlamentari se pot asigura și la instituțiile private de asigurări sociale, în condițiile legii.

Art. 94. – (1) La data pensionării, funcționarul public parlamentar beneficiază de o indemnizație egală cu salariul de bază brut avut în luna pensionării, în funcție de vechimea realizată în serviciile de specialitate ale Parlamentului potrivit art.91, după cum urmează:

- a) până la 10 ani, o indemnizație egală cu 4 salarii de bază brute;
- b) între 10 și 25 ani, o indemnizație egală cu 10 salarii de bază brute;
- c) peste 25 de ani, o indemnizație egală cu 12 salarii de bază brute.

(2) În caz de deces al funcționarului public parlamentar, indemnizația prevăzută la alin.(1) se acordă soției/soțului supraviețuitor ori copiilor aflați în întreținerea funcționarului public parlamentar la data decesului.

Art. 95. – (1) Persoanele care îndeplinesc condițiile de pensionare prevăzute la art.91 beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării ocupă o altă funcție. În acest caz, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un funcționar public parlamentar în activitate cu aceeași vechime, nivel de salarizare și funcție publică.

(2) De prevederile alin.(1) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția publică parlamentară din motive neimputabile.

Art. 96. – Funcționarii publici parlamentari pot fi menținuți în activitate după împlinirea vârstei limită de pensionare, stabilită de prezenta lege. Solicitarea prelungirii se face printr-o cerere adresată secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, cu 3 luni înainte de împlinirea vârstei de pensionare, prevăzută la art.91.

Art. 97. – (1) Soțul supraviețuitor și copiii funcționarului public parlamentar care au dreptul la pensie de serviciu, potrivit art.91, beneficiază de pensie de urmaș, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru aceasta de Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Funcționarii publici parlamentari beneficiază de pensie de invaliditate în condițiile Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

CAPITOLUL VI

Răspunderea disciplinară a funcționarilor publici parlamentari

Art. 98. – Funcționarii publici parlamentari răspund disciplinar, contravențional, civil și penal, în condițiile legii.

Art. 99. – (1) Funcționarii publici parlamentari *răspund disciplinar* pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu.

(2) Constituie abatere disciplinară:

a) încălcarea prevederilor legale privitoare la incompatibilități și interdicții privind funcționarii publici parlamentari;

b) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

c) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire ce îi revine potrivit fișei postului sau dispusă de conducătorul ierarhic superior;

d) neglijență gravă sau repetată în rezolvarea lucrărilor;

e) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;

f) absența nemotivată de la serviciu sau întârzierea ori plecarea înainte de termen de la program, în mod repetat;

g) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal;

- h) atitudinea ireverențioasă în timpul exercitării funcției;
- i) nerespectarea reglementărilor legale referitoare la secretul de serviciu, profesional sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;
- j) manifestările care aduc atingere, în orice împrejurare, prestigiului funcției și Parlamentului;
- k) utilizarea funcției în afara Parlamentului, cu excepția cazului în care aceasta urmărește realizarea sarcinilor de serviciu.

Art. 100. – *Sancțiunile disciplinare* care se pot aplica funcționarilor publici parlamentari, proporțional cu gravitatea faptelor, sunt:

- a) mustrarea;
- b) avertismentul;
- c) diminuarea drepturilor salariale lunare brute cu 5-10%, pe o perioadă de la o lună la 3 luni;
- d) suspendarea dreptului de promovare pe o perioadă de 1-3 ani;
- e) trecerea într-o funcție inferioară, pe o perioadă de 6-12 luni, cu diminuarea corespunzătoare a salariului de bază;
- f) revocarea din funcția de conducere ocupată și trecerea pe o funcție de execuție;
- g) destituirea din funcție.

Art. 101. – (1) Sancțiunea disciplinară se aplică de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în cel mult 30 de zile de la data luării la cunoștință despre abaterea săvârșită, dar nu mai mult de un an de la data săvârșirii acesteia.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art.100 lit.a) și b) se pot aplica direct de către conducătorul serviciului în care își desfășoară activitatea cel în cauză.

(3) La aplicarea și individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în serviciu a funcționarului public parlamentar, precum și de existența, în antecedentele acestuia, a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile legii.

(4) Sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea funcționarului. Audierea funcționarului trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul acestuia de a se prezenta la audiere sau de a semna o declarație privitoare la abaterile imputate se consemnează într-un proces-verbal. În astfel de cazuri, sancțiunea poate fi aplicată fără audierea acestuia.

Art. 102. – (1) Împotriva sancțiunilor disciplinare, aplicate în condițiile art.101 alin.(2), funcționarul public parlamentar se poate adresa secretarului general cu contestație, în termen de 15 zile de la data comunicării sancțiunii aplicate. Secretarul general se pronunță cu privire la contestație în termen de 10 zile de la primirea acesteia, solicitând, dacă apreciază necesar, și avizul comisiei de disciplină.

(2) Secretarul general și secretarul general adjunct pot fi sancționați disciplinar de către Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, pentru abateri disciplinare, cu sancțiunile prevăzute la art.100.

Art. 103. – (1) În cadrul Camerei Deputaților și Senatului se constituie câte o comisie de disciplină.

(2) Modul de constituire a comisiei de disciplină, componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acesteia se stabilesc de către Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului.

Art. 104. – Funcționarul public parlamentar, nemulțumit de sancțiunea aplicată potrivit art.101 alin.(1) se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea ordinului de sancționare, în condițiile legii.

Art. 105. – Sancțiunile disciplinare se radiază de drept, după cum urmează:

a) în termen de 1 an de la aplicare, sancțiunile disciplinare prevăzute la art.100 lit.a) și b), dacă funcționarul public parlamentar sancționat cu una dintre aceste sancțiuni nu a săvârșit o altă abatere disciplinară în această perioadă;

b) în termen de 2 ani de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate sancțiunile prevăzute la art.100 lit.c)-e), dacă funcționarul public parlamentar sancționat cu una dintre aceste sancțiuni nu a săvârșit o altă abatere disciplinară în această perioadă.

Art. 106. – *Răspunderea contravențională* a funcționarului public parlamentar se angajează, potrivit legii, în cazul în care acesta a săvârșit o contravenție în timpul și în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Art. 107. – *Răspunderea civilă* a funcționarului public parlamentar se angajează pentru:

a) pagubele produse cu vinovăție patrimoniului Camerei Deputaților sau Senatului, după caz;

- b) nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;
- c) daunele plătite de Camera Deputaților sau de Senat, după caz, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Art. 108. – (1) *Răspunderea funcționarului public parlamentar pentru infracțiunile săvârșite în timpul exercitării funcției în care este numit sau în legătură cu aceasta se stabilește potrivit legii penale.*

(2) În cazul în care, în urma sesizării parchetului sau a organului de cercetare penală, s-a dispus începerea urmăririi penale, secretarul general va lua măsura suspendării funcționarului public din funcția pe care o deține.

(3) Dacă parchetul dispune scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale în cazul prevăzut la alin.(2), precum și în cazul în care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcție încetează, iar secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, este obligat să acorde salariul și celelalte drepturi cuvenite funcționarului public parlamentar pe perioada suspendării.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art.109.- (1) Persoanele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt încadrate în structurile Parlamentare și desfășoară activitățile prevăzute la art.7, se numesc, în termen de 15 zile, cu respectarea condițiilor prevăzute la art.13 lit.a)-g) în funcțiile publice parlamentare prevăzute în anexa la prezenta lege, corespunzător funcțiilor deținute la această dată. O dată cu numirea, funcționarii publici parlamentari depun jurământul de credință, potrivit art.17 alin.(5)-(7).

(2) Stabilirea funcției de conducere și a funcției de execuție se face pentru fiecare salariat, având în vedere nivelul studiilor, vechimea în specialitate, nivelul încadrării avute, fișa postului, fișa de apreciere pe anul anterior, precum și complexitatea și responsabilitatea funcției.

(3) În cazul în care persoana nu are vechimea minimă în specialitate prevăzută de prezenta lege pentru acea funcție, numirea se face în funcția deținută la data intrării în vigoare a legii, la nivelul de salarizare avut.

(4) Ministerul Finanțelor Publice va introduce în bugetul de stat modificările ce decurg din aplicarea prezentei legi.

Art.110.- În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Regulamentul intern al personalului din serviciile Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, va fi pus de acord cu prevederile prezentei legi.

Art.111.- Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civil, administrativ, contravențional sau penal, după caz, cu dispozițiile Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile Legii nr.7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentului statut.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

**CLASIFICAREA
FUNCTIILOR PUBLICE PARLAMENTARE, CLASELE ȘI
CONDIȚIILE DE STUDII ȘI VECHIME**

**I/A. FUNCȚIILE PUBLICE PARLAMENTARE DE CONDUCERE
DIN SERVICIILE DE SPECIALITATE ALE PARLAMENTULUI**

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Vechimea minimă în funcții publice/serviciile Parlamentului
1.	<i>Funcții publice parlamentare corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici</i>		
a)	secretar general	S	12 ani
b)	secretar general adjunct	S	12 ani
c)	șef departament, director general	S	11 ani din care cel puțin 8 ani în serviciile Parlamentului
2.	<i>Funcții publice parlamentare de conducere</i>		
a)	director	S	vechimea necesară pentru consilier parlamentar
b)	șef serviciu	S	vechimea necesară pentru expert parlamentar
c)	șef birou	S	vechimea necesară pentru expert parlamentar
		SSD	vechimea necesară pentru referent

**I/B. INDEMNIZAȚIA DE CONDUCERE
PENTRU FUNCȚIILE PUBLICE PARLAMENTARE**

Nr. crt.	Funcția publică parlamentară (înalți funcționari publici/funcții publice de conducere)	Indemnizația de conducere în procent fix din salariul de bază
1.	Secretar general	55%
2.	Secretar general adjunct	55%
3.	Șef departament/Director general	50%
4.	Director	45%
5.	Șef serviciu	35%
6.	Șef birou	30%

II. FUNCȚIILE PUBLICE PARLAMENTARE DE EXECUȚIE DIN SERVICIILE DE SPECIALITATE ALE PARLAMENTULUI

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Vechimea minimă în funcția publică/specialitate luni/ani
CLASA I			
1.	Consilier parlamentar	S	7 - 10
2.	Expert parlamentar	S	4 - 7
3.	Consultant parlamentar	S	1 - 4
4.	Debutant	S	0 – 1 an
5.	Șef cabinet^{*)}	S	4
CLASA A II-A			
1.	Referent	SSD	peste 1 an
2.	Debutant	SSD	0 – 8 luni
3.	Șef cabinet^{*)}	SSD	1 an
CLASA A III-A			
1.	Referent	G,M,PL	peste 1 an
2.	Stenodactilograf	M,PL	1 an
3.	Debutant	G,M,PL	0 – 6 luni
4.	Șef cabinet^{*)}	M, PL	1 an

^{*)} Funcția de șef cabinet se utilizează la cabinetele membrilor Birourilor permanente, la comisiile permanente, la secretarii generali și secretarii generali adjuncți, precum și la departamente și la direcțiile generale, după caz.